

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Asan/17/2019
Identifikačné číslo spisu: 2016200140
Dátum vydania rozhodnutia: 10.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:2016200140.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a členiek senátu JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci sťažovateľa (žalobcu): W. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, právne zastúpený: Roman Kvasnica a partneri s. r. o., so sídlom Žilinská cesta 130, Piešťany, proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Kollárova 8, Trnava, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. OU-TT-OVBP2-2016/001986/PaHo zo dňa 10. februára 2016, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/23/2016-70 zo dňa 1. marca 2017, takto

rozhodol:

I. Kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

II. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. OU-TT-OVBP2-2016/001986/PaHo zo dňa 10. februára 2016, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon č. 71/1967 Zb.“ alebo „správny poriadok“) rozhodnutie obce Borovce č. P278/2011-Mi/1 zo dňa 21. decembra 2011 zmenil tak, že na strane č. 1 doplnil výrok rozhodnutia:

„Podľa § 79 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch sa ukladá W. R., bytom XXX XX K. Č.. XX povinnosť uhradiť štátu trovy spojené s prerokovaním priestupku vo výške 16,00 € (slovom šesťnásť eur), stanovené vyhláškou MV SR č. 411/2006 Z. z. v znení zákona č. 531/2008 Z. z.

Štátne trovy je W. R. povinný uhradiť v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet MDVRR SR vedený v štátnej pokladnici: kód banky XXXX, č. ú. XXXXXXXXXXXX, VS XXXXXXXX, KS XXXX.“

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že pri preskúvaní postupu a rozhodnutia správneho orgánu v predmetnej veci nezistil žalobcom namietané nedostatky odôvodňujúce zrušenie rozhodnutia. Ďalej konštatoval, že jedinou žalobnou námietkou v danom prípade bola námietka týkajúca sa zániku zodpovednosti žalobcu za predmetný priestupok v dôsledku uplynutia dvoch rokov od jeho spáchania v zmysle § 20 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „zákon o priestupkoch“).

Následne dal do pozornosti, že podľa § 71 ods. 1 SSP, ktoré je z hľadiska svojich účinkov prakticky totožné s ustanovením § 246d OSP, ak osobitný predpis upravujúci priestupky, kárne, disciplinárne a iné správne delikty určuje lehoty na zánik zodpovednosti, prípadne na výkon rozhodnutia, tieto lehoty počas konania podľa tohto zákona neplynú. Obdobne to platí o lehotách na zánik práva vo veciach daní, cla, poplatkov a odvodov, ktoré sú príjmami štátneho rozpočtu, rozpočtu Európskej únie, verejných fondov, rozpočtov obcí, miest, mestských častí a samosprávnych krajov.

3. Ďalej uviedol, že v zmysle citovaného procesného ustanovenia sa do lehoty dvoch rokov ustanovenej zákonom pre zánik zodpovednosti za priestupok, ktorého sa žalobca podľa rozhodnutia správneho orgánu i tvrdenia samotného žalobcu dopustil v novembri 2010, nezapočítava doba od 20. apríla 2012 do 7. decembra 2015, po ktorú vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia bývalého Krajského stavebného úradu Trnava č. KSÚ-OSP-2012/00264/Ve zo dňa 19. marca 2012 prebiehalo konanie vedené Krajským súdom v Trnave pod sp. zn. 14S/28/2012 (od začatia konania do právoplatnosti rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijatého pod sp. zn. 8Sžo/37/2014), rovnako ako sa do nej nezapočítava doba konania v prejednávanej veci, vedeného pod sp. zn. 20S/23/2016, začatého na základe žaloby zo dňa 7. marca 2016.

4. Vyslovil, že súčtom dôb, ktoré podľa zákona od doby spáchania priestupku žalobcu uplynuli, potom možno v rozpore s námietkou tohto účastníka dospieť iba k záveru, že dvojročná prekluzívna lehota vyplývajúca z § 20 zákona o priestupkoch v jeho prípade neuplynula, jeho zodpovednosť za priestupok nezanikla a neboli tak naplnené podmienky pre zastavenie konania o priestupku podľa § 76 ods. 1 písm. f/ cit. zákona.

5. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté tak, že súd žalovanému ich náhradu nepriznal, nakoľko v tomto konaní úspešnému žalovanému žiadne trovy nevznikli.

II.

Kasačná sťažnosť

6. Proti rozsudku Krajského súdu v Trnave podal žalobca v postavení sťažovateľa (ďalej aj ako „sťažovateľ“) v zastúpení advokátom dňa 2. júna 2017 kasačnú sťažnosť podľa § 438 a nasl. SSP, nakoľko podľa jeho názoru Krajský súd v Trnave porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP). Sťažovateľ žiadal, aby kasačný súd zmenil vyššie citovaný rozsudok Krajského súdu v Trnave tak, že zruší rozhodnutie Okresného úradu Trnava č. OU-TT-OVBP2-2016/001986/PaHo zo dňa 10. februára 2016, ako aj rozhodnutie obce Borovce č. P/278/2011-Mi/1 zo dňa 21. decembra 2011 a vráti vec žalovanému na ďalšie konanie.

7. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že vada nesprávneho právneho posúdenia veci správnym súdom spočívala v nesprávnom právnom závere, že neuplynula dvojročná zákonná prekluzívna lehota na prejednanie priestupku žalobcu, a teda nedošlo ani k zániku zodpovednosti žalobcu za priestupok a neboli splnené podmienky pre zastavenie konania o priestupku podľa § 76 ods. 1 písm. f/ zákona o priestupkoch.

8. Tvrdil, že správny súd nesprávne aplikoval na túto vec § 246d OSP a následne aj uvedené ustanovenie nahradzujúce ustanovenie § 71 ods. 1 SSP. Rovnako sa nestotožnil s názorom správneho súdu, že podľa § 71 ods. 1 SSP do dvojročnej prekluzívnej lehoty, určenej pre zánik zodpovednosti žalobcu za priestupok, sa nezapočítava doba od 20. apríla 2012 do 7. decembra 2015, počas ktorej prebiehalo konanie vo veci žaloby žalobcu proti rozhodnutiu bývalého Krajského stavebného úradu

Trnava č. KSÚ-OSP-2012/00264/Vě zo dňa 19. marca 2012, ktorým bolo prvostupňové rozhodnutie obce Borovce č. P/278/2011-Mi/1 zo dňa 21. decembra 2011, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku a za spáchanie priestupku bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 25 000,- EUR, zmenené tak, že bolo doplnené vo výroku o uloženie povinnosti žalobcu uhradiť štátu trovy priestupkového konania. Mal za to, že tento výklad § 71 ods. 1 SSP je nesprávny, nakoľko nezodpovedá duchu a základnému princípu Správneho súdneho poriadku, ktorým je zabezpečiť ochranu právam a právom chráneným záujmom osôb v oblasti verejnej správy. Uvedený postup pokladal za rozporný aj s ústavným princípom spravodlivosti a právneho štátu.

9. Namietal, že prerušenie plynutia dvojiročnej prekluzívnej lehoty podľa § 71 ods. 1 SSP nie je možné použiť na obdobie, počas ktorého je vedené konanie o správnej žalobe, ktorého výsledkom je zrušenie žalobou napadnutého rozhodnutia správneho orgánu. Zdôraznil, že žalobcovi nemôže byť na ujmu skutočnosť, že súdne konanie o žalobe proti rozhodnutiu správneho orgánu trvá neúmerne dlho, obzvlášť v prípade, ak výsledkom tohto súdneho konania je zrušenie žalobou napadnutého rozhodnutia.

10. V závere kasačnej sťažnosti zdôraznil, že zákonná prekluzívna dvojiročná lehota na prejednanie priestupku žalobcu uplynula v mesiaci november 2012, teda zanikla aj zodpovednosť žalobcu za priestupok v súlade s § 76 ods. 1 písm. f/ zákona o priestupkoch a príslušnému správne mu orgánu vznikla povinnosť zastaviť konanie o priestupku.

11. Žalovaný sa k podanej kasačnej sťažnosti písomne nevyjadril.

III.

Konanie na kasačnom súde

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 449 ods. 1 SSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 445 SSP preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako príslušný súd podľa § 11 písm. g/ SSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

14. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/23/2016-70 zo dňa 1. marca 2017, ktorým tento podľa § 190 SSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. OU-TT-OVBP2-2016/001986/PaHo zo dňa 10. februára 2016.

15. Predmetným rozhodnutím bolo podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zamietnuté odvolanie žalobcu (sťažovateľa) a rozhodnutie obce Borovce č. P278/2011-Mi/1 zo dňa 21. decembra 2011 bolo zmenené tak, že na strane č. 1 bol doplnený výrok rozhodnutia o povinnosti žalobcu uhradiť štátu trovy priestupkového konania.

16. Prvostupňovým rozhodnutím obec Borovce podľa § 105 ods. 3 písm. b/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) uložila sťažovateľovi pokutu vo výške 25 000,- EUR za spáchanie priestupku, ktorého sa dopustil tým, že ako stavebník začal v novembri 2010 uskutočňovať stavbu rodinného dvojdomu na pozemkoch parc. č. XX/XXX, XX/XXX (vo vlastníctve M. M. M.) a parc. č. XX/X (vo vlastníctve obce Borovce) v k. ú. K. bez stavebného povolenia.

17. Z obsahu administratívneho spisu bolo preukázané, že dňa 26. júla 2011 vykonal stavebný úrad obce Borovce štátny stavebný dohľad vo veci prešetrenia uskutočňovania stavby rozostavaného objektu na pozemkoch parc. č. XX/XXX, XX/XXX v k. ú. K., v rámci ktorého bolo zistené, že na uvedenom

mieste sa nachádza rozostavaný objekt rodinného dvojdomu bez stavebného povolenia, pričom v čase obhliadky bola uskutočnená hrubá stavba suterénu, vrátane deky nad suterénom. Štátneho stavebného dohľadu sa zúčastnila aj vlastníčka pozemkov parc. č. XX/XXX, XX/XXX M.. M. M..

18. Správny orgán dňa 15. decembra 2011 oznámil sťažovateľovi ako účastníkovi konania začatie konania o priestupku a zároveň nariadil vo veci ústne pojednávanie za účelom prejednávania priestupku na deň 19. decembra 2011.

19. V rámci konania o priestupku, ktorého sa sťažovateľ dopustil tým, že ako stavebník uskutočnil predmetnú stavbu rodinného dvojdomu bez stavebného povolenia, bolo na ústnom pojednávaní dňa 19. decembra 2011 správnym orgánom zistené, že sťažovateľ ako stavebník predmetnú stavbu na pozemkoch parc. č. XX/XXX a č. XX/XXX v k. ú. K. realizoval od novembra 2010, pričom v súčasnosti je zrealizovaný suterén objektu vrátane betónovej deky. Sťažovateľ uviedol, že stavbu začal realizovať na základe rozhodnutia o umiestení stavby, nakoľko mal za to, že toto je už povolením na realizáciu stavby. Po vysvetlení a oboznámení sa s príslušnými právnymi predpismi Slovenskej republiky uviedol, že si je vedomí porušenia príslušných ustanovení stavebného zákona tým, že uskutočnil stavu bez stavebného povolenia a dodal, že má záujem vec uviesť do súladu s platnými právnymi predpismi, čoho dôkazom je aj skutočnosť, že dal vypracovať projektovú dokumentáciu a následne po skompletizovaní všetkých podkladov doplní stavebnému úradu všetky doklady potrebné ku konaniu o dodatočnom povolení uvedenej stavby.

20. Na základe uvedených skutočností mal správny orgán za zistené a preukázané, že žalobca - sťažovateľ ako stavebník predmetnej stavby rodinného dvojdomu na pozemkoch parc. č. XX/XXX, XX/XXX a XX/X v k. ú. K. bez stavebného povolenia porušil záujem chránený stavebným zákonom, čím sa uvedený subjekt dopustil priestupku podľa § 105 ods. 3 písm. b/ stavebného zákona, a preto rozhodnutím č. P/278/2011-Mi/1 zo dňa 21. decembra 2011 mu uložil pokutu vo výške 25 000,- EUR.

21. Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom bolo rozhodnuté preskúmaným rozhodnutím Okresného úradu Trnava č. OU-TT-OVBP2-2016/001986/PaHo zo dňa 10. februára 2016 tak, že vyššie špecifikované prvostupňové rozhodnutie obce Borovce bolo zmenené tak, že na strane č. 1 bol doplnený výrok rozhodnutia o povinnosti žalobcu uhradiť štátu trovy priestupkového konania.

22. Z odôvodnenia druhostupňového rozhodnutia vyplýva právny názor, že prvostupňový správny orgán zistil úplne a presne skutočný stav veci, a to protiprávne konanie žalobcu, ktoré bolo dostatočne a relevantnými dôkazmi preukázané, a to vykonaným štátnym stavebným dohľadom, o ktorom bol vyhotovený úradný záznam, ako aj ústnym prerokovaním priestupku dňa 19. decembra 2011, pri ktorom boli ozrejmene okolnosti jeho spáchania.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

23. Podľa § 54 stavebného zákona stavby, ich zmeny a udržiavacie práce na nich sa môžu uskutočňovať iba podľa stavebného povolenia alebo na základe ohlásenia stavebnému úradu.

24. Podľa § 66 ods. 1 stavebného zákona v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne iných predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie.

25. Podľa § 105 ods. 3 stavebného zákona priestupku sa dopustí a pokutou do 1 milióna Sk sa potrestá ten, kto

a) a/ vykonáva činnosti, na ktoré je potrebné územné rozhodnutie bez takého rozhodnutia alebo v

rozpore s ním,

- b) b/ ako stavebník uskutočňuje novú stavbu bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním,
- c) c/ užíva stavbu bez kolaudačného rozhodnutia, pokiaľ je také rozhodnutie potrebné,
- d) d/ napriek opätovnej výzve orgánu štátneho stavebného dohľadu alebo rozhodnutiu stavebného úradu neudržiava stavbu do tej miery, že jej stav ohrozuje životy alebo zdravie osôb,
- e) e/ v určenej lehote nevykoná rozhodnutie príslušného stavebného úradu o odstránení stavby.
- f) stavebný úrad alebo inšpekcia uloží pokutu do 66 387,- € právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie, ktorá mení stavbu bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním.

26. Podľa § 20 ods. 1 zákona o priestupkoch priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky; nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia.

27. Podľa § 20 ods. 2 zákona o priestupkoch do plynutia lehoty podľa odseku 1 sa nezapočítava doba, počas ktorej sa pre ten istý skutok viedlo trestné stíhanie.

28. Podľa § 76 ods. 1 písm. f/ zákona o priestupkoch správny orgán konanie o priestupku zastaví, ak sa v ňom zistí, že zodpovednosť za priestupok zanikla.

29. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods.1, ods. 2 SSP).

30. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

31. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

32. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci súdneho prieskumu správny súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

33. Kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, a to najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe, a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

34. Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Trnave, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého

rozsudku.

35. Kasačný súd z predloženého spisu krajského súdu, súčasťou ktorého bol aj administratívny spis žalovaného správneho orgánu, zistil, že žalovaný správny orgán vykonal vo veci dostatočné dokazovanie.

36. Námietku žalobcu, že došlo k preklúzii práva na uloženie sankcie, najvyšší súd zhodne so správnym súdom považoval za nedôvodnú. Totiž, predmetná sankcia bola stavebníkovi uložená v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote. Konštrukcia sťažovateľa o jeho zániku zodpovednosti za predmetný priestupok je nenáležitá a navyiac si nesprávne vykladá jednotlivé doby spočívania prekluzívnej lehoty pre zánik jeho zodpovednosti.

37. Nakoľko súdne konanie bolo začaté dňa 8. marca 2016, teda za účinnosti procesného predpisu zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, považuje kasačný súd za potrebné dať do pozornosti, že súd v správnom súdnom poriadku podľa úpravy obsiahnutej v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, preskúmava zákonnosť právoplatných správnych rozhodnutí a o to išlo aj v predmetnej veci. Súdny prieskum zákonnosti právoplatných správnych rozhodnutí ustanovuje aj Správny súdny poriadok, zakotvujúci novú procesnú úpravu, účinnú od 1. júla 2016. Vo vzťahu k obom spomínaným procesným predpisom je preto možné konštatovať, že súdne konanie nepredstavuje „predĺženie“, resp. „pokračovanie“ správneho konania. Aj podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR je v správnom súdnom poriadku nevyhnutné prihliadať na špecifiká vyplývajúce z postavenia a právomoci všeobecných súdov, ktoré nie sú pri preskúvaní postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy súdmi skutkovými, ale súdmi, do právomoci ktorých patrí predovšetkým preskúvanie právnych otázok týkajúcich sa postupu a rozhodnutia tohto orgánu (I.ÚS 217/2015).

38. Ustanovenie § 246d, ktoré upravuje prerušenie plynutia lehôt, bolo do Občianskeho súdneho poriadku zakotvené novelou zákona č. 428/2004 Z. z. s účinnosťou od 1. októbra 2004. Toto ustanovenie stanovuje, že priamo zo zákona sa prerušuje plynutie lehôt pre zánik zodpovednosti za priestupky, iné správne delikty a pod. Osobitné zákony upravujúce iné správne delikty určujú lehoty pre zánik zodpovednosti, prípadne pre výkon rozhodnutia, ale tieto lehoty počas konania podľa priatej časti Občianskeho súdneho poriadku neplynú.

39. Taktiež aj Správny súdny poriadok v ustanovení § 71 ods. 1 prvej vete, ustanovuje prerušenie plynutia lehôt pre zánik zodpovednosti za priestupky, kárne, disciplinárne a iné správne delikty počas konania podľa tohto zákona.

40. Prekluzívne lehoty sa prerušujú s účinkami, ktoré trvajú počas celého súdneho konania, od jeho začatia až do právoplatného skončenia. Po právoplatnom skončení veci na súde tieto lehoty plynú ďalej, ak je to ešte možné, a to so započítaním doby, ktorá uplynula do začatia konania v správnom súdnom poriadku. Zákonodarcu zakotvením ustanovenia § 246d do Občianskeho súdneho poriadku a následne aj ustanovením § 71 ods. 1 Správneho súdneho poriadku odstránil medzeru v oblasti správneho trestania, keďže v právnom poriadku Slovenskej republiky nemáme procesný predpis upravujúci konanie a rozhodovanie o správnych deliktoch, hoci v zmysle štrasburskej judikatúry majú charakter trestných deliktov a toto konanie sa preto aj odlišuje od klasických správnych konaní.

41. Skutočnosť, že osobitné zákony pokiaľ ide o správne konanie v správnych deliktoch odkazujú spravidla na správny poriadok, ktorý je nesporne procesným predpisom, nevyklučuje, aby postup súdu pri preskúvaní zákonnosti postupu a rozhodnutí správnych orgánov o postihu za správne delikty neupravoval ďalší procesný predpis a týmto je Správny súdny poriadok (resp. podľa predchádzajúcej procesnej úpravy Občiansky súdny poriadok).

42. Kasačný súd zo spisu zistil, že dvojročná lehota na uloženie sankcie, neplynula od 20. apríla 2012 do 7. decembra 2015, t. j. v období keď prebiehalo konanie na správnom súde na preskúvanie zákonnosti predchádzajúceho rozhodnutia žalovaného z 19. marca 2010, č. KSÚ-OSP-2012/00264/Ve. Rovnako sa

do plynutia doby na uloženie sankcie nezapočítava doba tohto konania, začatého dňa 8. marca 2016.

43. Kasačný súd zhodne s názorom správneho súdu dospel k tomu záveru, že žalobou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť v lehote dvoch rokov od začatia realizácie stavby žalobcom, keďže túto lehotu bolo potrebné predĺžiť o obdobie, počas ktorého neplynula z dôvodu prebiehajúceho súdneho konania. Aj podľa názoru kasačného súdu žalovaný správny orgán rozhodol o priestupku žalobcu a sankciu uložil v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote, hoci túto lehotu bolo potrebné podľa právneho názoru kasačného súdu počítat' na rozdiel od krajského súdu a správnych orgánov iným spôsobom, pretože začatie stavby bez stavebného povolenia nemožno v danom prípade chápať ako jednotlivé dielčie deliktuálne konanie zo strany stavebníka.

44. Kasačný súd však na rozdiel od krajského súdu, hoci sa zhoduje s jeho správnymi právnymi závermi, že nedošlo v danom prípade k preklúzii zodpovednosti za stavebný priestupok, musí poukázať ešte na podstatnú skutočnosť, že sťažovateľ sa svojim konaním nedopustil iba jednotlivého dielčieho deliktuálneho konania, ale dopustil sa tzv. trváceho priestupku, ktorý má svoje špecifiká. Z tohto dôvodu navyš nie je ani možné preto počítat' začiatok plynutia prekluzívnej lehoty od začatia realizácie stavby, t. j. od novembra 2010.

45. Pri trvajúcom priestupku, resp. trvajúcom správnom delikte, sa lehoty pre zánik zodpovednosti počítajú iným spôsobom, avšak dôležité je zdôrazniť, že v danom prípade tento proces prebehol v súlade so zákonom a predmetná pokuta bola stavebníkovi uložená správnymi orgánmi v každom prípade zákonným spôsobom a v prekluzívnej lehote.

46. Najvyšší súd Slovenskej republiky zhodne so záverom správnych orgánov, ako aj so záverom krajského súdu konštatuje, že žalobca naplnil znaky skutkovej podstaty priestupku podľa § 105 ods. 3 písm. b/ stavebného zákona, tak ako bolo zistené správnymi orgánmi oboch stupňov.

U trvajúceho správneho deliktu ide o konanie, ktorým páchatel' vyvolal protiprávny stav, ktorý následne udržuje, a teda protiprávny stav stále trvá a je udržiavaný zo strany páchatel'a. Typickým trvajúcim správnym deliktom je napr. konanie spočívajúce v uzatvorení a plnení záväzkov v obchodnom reťazci z kartelovej dohody. Ak ide o trvajúci priestupok začína plynúť prekluzívna lehota, a to momentom odstránenia protiprávneho stavu alebo jeho zánikom. Zákon u trvajúceho priestupku sankcionuje práve udržiavanie protiprávneho stavu.

U trváceho priestupku je jeho znakom konanie páchatel'a spočívajúce vo vyvolaní a následnom udržiavaní protiprávneho stavu. Je charakteristický i tým, že na dobu jeho páchania sa hľadí ako na jeden skutok a jeden priestupok, resp. správny delikt, a to až do okamihu ukončenia protiprávneho stavu, čo môže urobiť páchatel', ale i iný subjekt. Tiež je charakteristický tým, že trváci správny stavebný delikt trvá dlhšie časové obdobie a u stavieb to môže byť doslova i niekoľko rokov.

47. Kedy dôjde k ukončeniu protiprávneho stavu u trváceho správneho deliktu, bude dôležitou a rozhodujúcou skutočnosťou otázka, že kedy dôjde k odstráneniu protiprávneho stavu. Môže sa stať, že páchatel' sám ukončí protiprávny stav.

Na druhej strane u trváceho priestupku môže byť ukončený protiprávny stav i zo strany správneho orgánu, a to vtedy, ak začne správne konanie. V aplikačnej praxi správnych súdov je táto otázka naplnená, keď napr. súťažný úrad začne správne konanie, ak zistí, že v reťazci obchodných subjektov ide o kartelové dohody, a teda ide medzi nimi o protisúťažné správanie.

V tomto prípade, hoci by páchatel' následne udržiaval protiprávny stav, jednalo by sa už o nový skutok a nový trváci správny delikt.

Skutočnosť, či sa jedná o nový skutok má z pohľadu správneho práva trestného veľký význam i z hľadiska otázky, či ide o premlčanie, recidívu, ako i z hľadiska zásad ukladania sankcií a pod.

48. V prípade, že stavebný úrad obce na základe štátneho stavebného dohľadu zistí, že stavebník začal stavbu rodinného dvojdomu bez stavebného povolenia, dopustí sa stavebného priestupku podľa § 105 ods. 3 písm. b/ stavebného zákona č. 50/1976 Zb. V takomto prípade ide o trváci správny delikt a stavebný priestupok trváceho charakteru trvá až do ukončenia protiprávneho konania.

Zákon, ak vychádzame z analógie legis, sankcionuje u trváceho priestupku práve udržiavanie protiprávneho stavu. U trváceho priestupku je jeho znakom konanie páchatel'a spočívajúce vo vyvolaní a následnom udržiavaní protiprávneho stavu. Je charakteristický i tým, že na dobu jeho páchania sa hľadí ako na jeden skutok a jeden priestupok, resp. správny delikt, a to až do okamihu ukončenia protiprávneho stavu.

Ak sa trváci priestupok prejednáva z úradnej povinnosti a vytvorený protiprávny stav nebol doteraz ukončený, začína plynúť 2 ročná prekluzívna lehota na prejednanie trváceho priestupku (§ 20 ods.1 PrZ) okamihom doručenia oznámenia o začatí priestupkového konania subjektu, ktorý je podozrivý z jeho spáchania.

49. Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že žalobca nevyvrátil žiadnym hodnoverným spôsobom skutočnosti a skutkový stav, ktorý bol zistený správnymi orgánmi, a s ktorými sa stotožnil aj krajský súd, a preto za takýchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru kasačného súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu.

50. Z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je i administratívny spis žalovaného, je nesporne zrejmé, že krajský súd sa pri svojom rozhodovaní náležite vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami uvedenými v žalobe. V súdnom konaní obsahom administratívneho spisu bolo preukázané, že vykonané dokazovanie bolo náležite vyhodnotené a v hodnotení dôkazov tak, ako prvostupňový súd ani kasačný súd nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti a ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

51. Preto, ak krajský súd dospel k právnemu záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj kasačný súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

52. Skutočnosti, ktorými žalobca v kasačnej sťažnosti spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v kasačnom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré žalobca namietal v konaní pred správnym súdom, a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

53. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených dôvodov kasačnú sťažnosť zamietol podľa § 461 SSP, keďže po jej preskúmaní zistil, že nie je dôvodná.

54. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že ich náhradu sťažovateľovi nepriznal podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 SSP.

55. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.